

РЕШЕНИЕ

№ 13

гр. София, 18.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 5-ТИ НАКАЗАТЕЛЕН, в публично заседание на двадесет и първи септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: В. Пенгезов

Членове: Калин Калпакчиев
Десислав Любомиров

при участието на секретаря Ирена М. Дянкова
в присъствието на прокурора М. Люб. А.
като разглежда докладваното от Десислав Любомиров Въззивно наказателно дело от общ характер № 20221000600254 по описа за 2022 година

Производството е по чл.327 и сл. от НПК. Образувано е за трети път пред въззивната инстанция, след като с решение №60233 от 13.01.2022г. по КД №987/21г. по описа на ВКС е отменено решение №128 от 22.04.2021г. по описа на САС и делото е върнато за ново разглеждане от друг състав на въззивната иннстанция.

С присъда № 6440/12Л2.2016 година, постановена по НОХД№ 74/2014 г. ОС Благоевград е признал подсъдимите Н. Д. Й., В. С. Г. и А. В. А., за невинни в това, на 16.04.2012 година около 03.00 часа в гр. Сандански в съучастие като съизвършители са направили опит умишлено да умъртвят А. Р. М. от гр. Сандански чрез задействане и хвърляне в жилище, находящо се на ул. „***” № 31 на две взривни устройства, като деянието е извършено по начин и със средства опасни за живота на мнозина и е останало недовършено по независещи от дееца причини и ги е оправдал по обвинението по чл. 116, ал. 1, т. 6, вр. чл. 115, вр. чл. 18, ал. 1 НК, вр. чл. 20, ал. 2, вр. ал. 1 НК.

Със същата присъда подсъдимите Н. Д. Й., В. С. Г., А. В. А. и поде. С.

А. С. са оправдани и по обвинението по чл. 116, ал. 1, т. 6, и т. 11, пр. 2, вр. чл. 115, вр. чл. 20, ал. 2, вр. ал. 1 НК, затова, че в съучастие като съизвършители на 29.06.2012 година около 05.50 часа в гр. Сандански, пред клуб „Евророма“, находящ се на ъгъл на ул. „Рила“, умишлено са умъртвили по начин и със средства опасни за живота на мнозина, по особено мъчителен начин и по расистки подбуди М. Д. И. от гр. Сандански /починал на 29.07.2012 година) чрез поставяне на публично място на самоделно взривно устройство тип „сюрприз“.

С присъдата си съдът се произнесъл и по приетите за съвместно разглеждане в наказателния процес граждански искиове от наследниците на починалия И. и от пострадалия А. Р. М. за обезщетение на претърпените от тях неимуществени вреди в размер съответно на - 200 000 лв. - за С. И. /преживяла съпруга), по 100 000 лв. — за С. И. и С. И. /деца), причинени от смъртта на техния наследодадател, предявени солидарно срещу подсъдимите Й. Г., А. и С. и 100 000 лв. за М., предявен солидарно срещу Й., Г. и А. които отхвърлил като неоснователни.

Съдът е постановил разноските по делото да останат в тежест на държавата, но не се е произнесъл по въпроса за веществените доказателства, извън определението, с което в хода на съдебното производство е върнал иззетите на досъдебното производство вещи, принадлежащи на свидетеля С. К..

В срока по чл. 319 НПК е постъпил протест от ОП Благоевград с релевири в него оплаквания за неправилност на постановената присъда, която била необоснована, незаконосъобразна и постановена при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, довели до ограничаване на процесуалните права на ОП Благоевград. В подкрепа на последното оплакване се сочи, че съдът не бил допуснал задаването на въпроси, свързани с проведената оперативната дейност по установяване извършителите на деянието от полицейски служители, свидетели по делото, като не се е съобразил, че според съдебната практика полицейските служители не са разследващи органи по смисъла на НПК, показанията им съставлявали надлежен доказателствен източник и съдържащите с в тях факти и обстоятелства можело и следвало да бъдат ценени наред с останалите от доказателствената съвкупност и да бъдат поставени в основата на съдебния

акт, доколкото направената оценка сочела на тяхната достоверност.

В допълнението към протеста се поддържат оплакванията за незаконосъобразност и неправилност на присъдата. Въз основа на подробен собствен анализ на събраната и проверена от решаващия съд доказателствена съвкупност се претендира, че съставът на ОС Благоевград не бил обосновано, всестранично и пълно изследвал правно значимите по делото факти, като доказателствата и доказателствените средства (писмени, гласни, веществени и заключения на експертизи) не са обсъдени по отделно и в тяхната взаимовръзка, което по съществото си е оплакване за допуснато съществено нарушение на процесуалните правила във връзка с оценката на доказателствата по делото съобразно тяхното действително съдържание. Заявява се подробно мотивирано несъгласие с аргументите на съда, поради които е счел, че протоколите за изземване на обтривки и микроследи от ръцете и дрехите на четиримата подсъдими са опорочени и не съставляват валидни доказателствени средства, поради което са изключени от доказателствената маса. Не се споделят и доводите на съда, определени като неубедителни и неправилни, поради което не е кредитирано и изготвеното веществено доказателствено средство, събрано чрез специални разузнавателни средства.

Иска се отмяна на оправдателната присъда, постановена от ОС Благоевград и постановяването на НОВА ВЪЗЗИВНА ПРИСЪДА, с която подсъдимите Й., Г. и А. да бъдат признати за виновни и осъдени по обвинението по чл. 116, ал. 1, т. 6, вр. чл. 115, вр. чл. 18, ал. 1, вр. чл. 20, ал. 2, вр. ал. 1 НК, за което да им бъде наложено наказание „лишаване от свобода” над минималния размер, предвиден в закона и по чл. 116, ал. 1, т. 6, т. 11, пр. 2, вр. чл. 115, вр. чл. 20, ал. 2, вр. ал. 1 НК, за което да им бъде наложено наказание „лишаване от свобода” над средния предвиден от закона размера и определяне на общо най-тежко наказание на основание чл. 23, ал. 1 НК, а поде С. - да бъде осъден по обвинението по чл. 116, ал. 1, т. 6, г. 11, пр. 2, вр. чл. 115, вр. чл. 20, ал. 2, вр. ал. 1 НК, като у бъде наложено наказание над средния предвиден от закона размер.

Иска се допускането до разпит като свидетели на полицейските служители В. Г. М., Д. А. Б. и Д. В. П..

Останалите страни по делото не са депозирали възражения срещу

подадения протест.

Присъдата на ОС Благоевград е обжалвана изцяло с обща жалба от гражданските ищци и частни обвинители С. И., С. И., С. И. и А. М., чрез техните повереници с искане да бъде отменена, подсъдимите да бъдат осъдени за извършените престъпления по повдигнатите им от ОП Благоевград обвинения и да бъдат уважени в пълен размер предявените граждански иски за нанесените им от престъпленията неимуществени вреди. Сочи се, че участието на четиримата подсъдими в извършването на тежки умишлени престъпления, причинно-следствената връзка между тях и настъпилия вредоносен резултат от двете деяние и причинените неимуществени вреди бил доказан, не били налице оборващи обвинителната теза доказателства, а единствените доказателства в посока на невинността им били версии, лансирани от защитата 4 години след инкриминираните дати и с които градят алиби, че подсъдимите са намирали в населени места, далеч отстоящи от местата, на които са извършени престъпленията.

С жалбата не е поискано събирането на доказателства във въззивното производство.

В съдебно заседание протеста се поддържа. Прокурорът моли, да се отмени присъдата на първоинстанционния съд и да се постанови нова, с която подсъдимите да бъдат признати за виновни в извършване на престъпленията, за които им е повдигнато обвинение. Поддържам казаното от прокурорите пред предходните състави на САС. Относно първото престъпление за взрива на 16.04.2012 г., обвинението за опит за убийство счита, че освен от разпитите на свидетелите с тайна самоличност, които по категоричен начин посочват подсъдимите като извършители на деянието, същото се подкрепя и от извършеното претърсване в дома на свидетеля Г., където са открити 263 броя фитили от пиротехнически изделия, които се изработват, за да служат за предаване на огневи импулс и които са използвани при моделните взривни вещества за това престъпление. Доказано било също така, че подсъдимите са се снабдявали системно със средствата за изготвяне на тези взривни вещества, Подсъдимите, които са привлечени като обвиняеми за деянието на 16.04.2012 г. Г., А. и Й., са се намирали в района на местопрестъплението, което също било доказано по един категоричен начин от техническата експертиза и от приложените справки на мобилните оператори. Същите провеждали

многократно разговори по времето, когато е извършено престъплението през нощта. Също така и показанията на свидетеля М. К. били категорични, че е забелязал напускането на местопроизшествието на 2 лица, които се оттеглят с червен автомобил марка „Опел“. Установено било по делото по категоричен начин, че подсъдимият Й. е използвал автомобил „Опел“, модел „Астра“ червен на цвят, собственост на неговия баща. Относно второто престъпление, извършено на 29.06.2012 г. за четиримата подсъдими счита, че са доказани повдигнатите им обвинения на първо място от разпитите на свидетелите с тайна самоличност №№ 1, 3 и 7. Друго доказателство били иззетите натривки от дрехите на подсъдимите като било доказано и установено от експертизите, че съответстват на използваните съставки за взривното устройство, с което е умъртвен пострадалият. Счита, че макар с множество косвени доказателства, се подкрепят по категоричен начин показанията на анонимните свидетели и, че обвинението е доказано, поради което моли, да се постанови нова присъда, с която да подсъдимите да бъдат признати за виновни по повдигнатите им обвинения.

Повереникът на частния обвинител и граждански ищец А. М. поддържа депозираната жалба по отношение на първото деяние, за което са привлечени лицата Г., Й. и А.. Изцяло се солидаризира с казаното от представителя на държавното обвинение по отношение на доказаността на първото деяние. Счита, че първоинстанционният съд е направил един изключително погрешен анализ на доказателствената съвкупност, като е анализирал доказателствата поотделно без взаимовръзка всички заедно, каквито са изискванията на закона, защото при този възприет подход априори е невъзможно да се постанови осъдителна присъда, когато обвинението се поддържа само и единствено на косвени доказателства. В конкретния случай били налице множество такива. На първо място изготвена по делото експертиза с протокол № 52, в резултат на която били установени вида, свойствата на взривните вещества, поставени в дома на А. М. и такъв състав е намерен по ръцете и дрехите всички подсъдими, досежно първото деяние. Този същият химичен състав е еднакъв както за взривните вещества, използвани за взрива на 16.04., така и за взрива от 29.06.2012 г. Сам по себе си този доказан факт не означавал нищо, без да се анализира като цяло доказателствената съвкупност, от която било видно, че подсъдимите по първото обвинение проявяват активна пронацистка позиция. Събрани били безброй доказателства за омраза към

ромите от страна на подсъдимите Г. и Й.. Свидетеля К., твърдял, че е виждал бомба, изработена по подсъдимия Г.. Същият този свидетел говорел, че след направено претърсване и изземване от неговия дом се е срещнал с подсъдимия Г., който е бил видимо притеснен и е искал да говорят на едно тихо място. Подсъдимият Г. бил разпитвал свидетеля дали му е правен обиск и дали е разпитван. Същият този свидетел сочел как подсъдимият С. му е заявил, че заради Г. всички ще патят. При претърсване и изземване в дома на подсъдимия Г. са намерени редица взривни вещества, които са годни за направата на самоделно взривно устройство. Тези вещества, както и анализа на информацията от компютъра на Г. сочели, че лицето има засилен интерес към направата на самоделни взривни устройства. От компютъра били иззети рецепти и други клипове, от които можело да се направят изводи за какво са служили на лицето. Отделно, много от тези файлове били изтрети и този взаимен комплекс от доказателства не бил намерил никакво отражение в мотивите на първоинстанционния съд. Първоинстанционният съд е направил изключително изолиран анализ на доказателствата, от който се вижда, че показанията на основния свидетел-очевидец К. според съда не носели доказателства и данни за самоличността на подсъдимите, нещо, което не кореспондирало с останалите доказателства. Свидетелят твърдял че е забелязал 2 лица, които се отдалечават тичайки, както и че едно от тези лица има специфична походка. Според анонимен свидетел № 8, подсъдимият А. имал специфична походка. Безспорно било установено, че подсъдимият Й. е управлявал лек автомобил марка „Опел“, модел „Астра“, червен на цвят, в какъвто автомобил са се качили двама от бягащите лица, след което автомобилът е потеглил незабавно, което категорично сочело на индиция, че в автомобила е имало и 3 ти човек, а именно водачът. От данните в компютърната експертиза безспорно се установявало, че на инкриминираната дата и място са провеждани изключително интензивни разговори между А. и Г.. Съответно, будела сериозен интерес необходимостта от провеждане на кратки разговори, по няколко секунди, именно на инкриминираното място и то при комплекс от косвени доказателства. Този комплекс, макар и минимално, сочел за единствено възможния извод, че лицата са извършители на инкриминираното деяние, поради което моли, да се постанови осъдителна присъда, с която да бъдат признати за виновни и да им се да наложи справедливо наказание при условията на разпоредбата на чл. 54 НК. Моли да

с е уважи гражданският иск на А. М., като в резултат на инцидента били налице безспорни доказателства за промяна изцяло в психиката, светоусещането, коренна промяна в начина му на живот. Счита, че гражданският иск е доказан в пълен размер, поради което моли, да бъде уважен. Претендира заплащане и на направените разноски от частния обвинител и граждански ищец.

Частния обвинител и граждански ищец А. М. не се явява и не взема лично становище по съществото на делото.

Частните обвинители и граждански ищци С. И. и С. И., лично и като наследници на С. И. не се явяват и не се представляват пред въззивната инстанция.

Защитникът на подс.Й. адв.Г.-П. . моли да се потвърди оправдателната присъда, постановена по отношение на подс. Й.. Твърди, че в хода на производството не са събрани преки или косвени доказателства, които в своята съвкупност да водят на единствения извод, че този подсъдим е съпричастен към вменените му обвинения. За него неможело да се твърди, че е осъществявал никакви телефонни разговори, които да го уличават в извършването на престъпления. В хода на производството, дори да е установено, че подзащитният ми е имал възможност да управлява автомобил „Опел“, модел „Астра“ червен на цвят, то много хора, включително и полицейски служители ползвали точно абсолютно същите автомобили – „Опел“-и с марка „Астра“. Моли, да се вземе предвид цялата доказателствена съвкупност по делото и да се направи задълбочен анализ, от който е видно, че действително подс.Й. не е извършител на престъпленията, в което е обвинен.

Защитникът на подс.Г., адв.К. моли да се потвърди присъдата на първоинстанционния съд, като счита същата за правилна и законосъобразна. БлОС събрал всички възможни доказателства за изясняване на обективната истина по делото, извършил е подробен анализ на същите и е достигнал до правилни правни изводи. Изразява несъгласие с изложените аргументи от страна на представителя на държавното обвинение и с изложените аргументи от повереника. По отношение на първото по време престъпление, за което е повдигнато обвинение спрямо подс.Г., категорично не отговаряло на истината изложените твърдения, че в дома му са намерени взривни вещества, съответни на използваните при двете престъпления. Намерено е минимално

количество нитроглицерин, нищо общо с използваните взривни вещества. При престъплението, извършено на ул. „****“ вещите лица изобщо не са установили по категоричен начин какви са точно използваните взривни вещества. Те твърждали, че едното взривно вещество е амониев нитрат, а другото взривно вещество е или триацетонов трипероксид, или уротропинов перексид. При положение, че не е установен с категоричност химическия състав на самоделните взривни устройства, използвани на 16.04.2012 г., не се установявало, че същите вещества били намерени впоследствие при иззетите обтривки. Нямаło събрани преки доказателства, които да водят до извода, че подс.Г. е извършил престъплението по отношение на пострадалия А. М., както и нямаło косвени доказателства, които да водят до един извод, абсолютно сигурен, че той има каквато и да била съпричастност към това престъпление. В дома на този подсъдим били намерени химически вещества, които могат да бъдат използвани за изготвяне само и единствено на пиротехнически изделия. Същото предназначение имали и намерените, изключително къси като дължина, шнуrowe, които се използват точно за пиротехнически изделия. По отношение показанията на анонимните свидетели, моли, да се има предвид, че разпитаните свидетели със скрита самоличност използват изрази, от които може да бъде направен категоричен извод, че те не са очевидци. Използваните думи „знам“, „мисля“, „не съм сигурен“, „предполагам“ били показателни за това. Имало съществени противоречия между отделните свидетели със скрита самоличност по отношение на съществени факти и обстоятелства, свързани с предмета на доказване. По отношение на иззетите обтривки твърди, че протоколите, с които са иззети т. нар. обтривки са абсолютно процесуално негодни. В тях липсвали съществени реквизити, съгласно разпорежданията на НПК – нямаło час на започване на действието, нямаło час на приключване, нямаło последователност на извършените действията. Отразено било, че дознателят, който към тази дата е бил разследващ полицай, е иззел нещо от съответните лица, които са посочени като 3 имена. Това обстоятелство само по себе си водело до извода, че тези протоколи следва да бъдат изключени категорично от доказателствената съвкупност по делото. В тях не било отразено по отношение на нито един от подсъдимите да е дал съгласие за изземване на въпросните образци. Затова тези протоколи били абсолютно процесуално негодни, защото съгласно разпоредбата на чл. 146, ал. 3 НПК обвиняемите

или свидетелите били длъжни да дадат образци за сравнително изследване, а при отказ същите се изземват с разрешение на съответния първоинстанционен съд. По делото не били приложени такива разрешения и изобщо не били налични данни въобще на който и да било от подсъдимите да им е разяснено правото, че могат да откажат да дадат подобни образци. В този смисъл моли, да се има предвид решение № 591/14 г. на 1 н.о. на ВКС по н. д. № 1902/13 г. По отношение на извършената химическа експертиза счита, че на първо място следва да се изключи това заключение от доказателствената съвкупност. Твърди, че такава експертиза изобщо не е била изготвяна. По делото била налична експертна справка, която категорично не можело да бъде доказателствено средство, в която са описани извършени действия по отношение на иззетите вещества, съответно получените ацетонов и воден извлек.. По отношение на тази експертна справка можело да бъде изложено, че е абсолютно невъзможно една и съща проба да бъде изследвана независимо с газов хроматограф НР 5890 и с маселективен детектор 5973. Това било така, защото и двата апарата, методите, които използват, са абсолютно деструктивни. Единият апарат изгарял веществото, което изследва и след това нямало останало вещество, което да бъде подложено на друго изследване, а другият апарат просто разкъсвал молекулата и след това също не оставало вещество, което да бъде изследвано.

Моли да се потвърди първоинстанционната присъда като правилна и законосъобразна по отношение на подс. В. Г..

Втория защитник на подс.Г., адв.П., моли да се потвърди присъдата на първоинстанционния съд, като я смята за правилна, законосъобразна и достатъчно обоснована, с оглед събраните по делото доказателства. Прокурорът, който е повдигнал обвинението, е описал определени факти, обстоятелства, твърдения, за които следвало да се положат усилия да се съберат доказателства. Като причина за първото деяние на 16.04.2012 г. били изложени мотиви, че в началото на м. април 2012 г. в двора на училището става сбиване с М. и подс. Г., по-късно решава да си отмъсти понеже имал омраза към хората от ромски произход. Самият пострадал заявил, че нито е участвал в такова сбиване, нито се познава с подс. Г..

Вещите лица казали, че двете взривни устройства са различни. По отношение на откритите фитили в дома на подс. Г., никъде по делото нямало

данни от тях да има следи по двете взривни устройства, което абсолютно ги изключвало като някакви вещи, които са послужили за изработването на взривните устройства. В техническата експертиза било записано, че домовете на В. Г. и на А. са в една и съща клетка и както ВКС правел извод, че след като има комуникация е възможно да са извън дома, така било напълно възможно и да са си в дома и да си говорят. След като клетките се засичали в един и същ район изводите можело да са много, но основният въпрос бил защо ще си комуникират, когато са заедно.

На 29.06.2012 г., когато взривното устройство се взривява, между 6 и 8 ч. в полицейското управление били извикани повече от 20 лица, с които било беседвано, разпитвани са и в крайна сметка било решено 4 лица да бъдат обвинени в извършване на престъплението. В самия обвинителен акт се твърдяло, че на неустановено място и време четирите лица решили да изготвят взривното устройство. Възниквал въпроса защо прокурорът не е посочил мястото на извършването, още повече, че един от анонимните свидетели казвал, че тя е изготвена в дома на С. „***“.

По отношение на обтривките не можело в един протокол да не се посочи мястото откъдето се изземат тези обтривки, защото най-малкото ще следвало след това вещите лица да отговорят на въпроса как и по какъв начин е възможно там да попаднат. И четиримата имали едни и същи следи, при положение, ако се приемело за вярно твърдението на анонимните свидетели, че едно лице е изготвило и при положение, че е опасно при най-малкото движение да се взриви, както заявила химическата експертиза, логически погледнато било абсурдно от страна на прокуратурата да твърди, че начина, по който е извършено деянието, е точно този, който е описан в обвинителния акт.

Моли да се потвърди първоинстанционната присъда.

Защитника на подс.С. моли да се остави без уважение протеста и да се потвърди оправдателната присъдата по отношение на последния. До момента искането за осъждане на С. С. не било обвързано с някакви конкретни фактологични твърдения за негово престъпно поведение.. В обвинителния акт по отношение на С. С. нищо не било казано. В разпита на анонимни свидетели за С. С. също нищо конкретно не са казвало. Нямало нито един анонимен свидетел, който да казвал еди кога си, еди къде си С. С. е направил

еди какво си. Единственото място, където се споменавало името на С. С. било в едни от показанията на анонимен свидетел, в които се „разсъждавало“. Прокуратурата бягала от своите задължения да отстоява с доказателства и конкретна фактическа обстановка, а изцяло оставяла на съда да формулира фактологично обвинение.

Защитникът на подс.А. моли, да се остави без уважение подадения протест на САП и подадената жалба от частния обвинител. По делото до сега не било установено едно годно доказателство, което да уличава подс. А. в съучастие с останалите подсъдими в извършване на инкриминираното деяние. Контролната инстанция до сега не била установили по първоинстанционната присъда никакви процесуални нарушения, които да повлияят на нейните изводи, че решението за тяхното оправдаване по липса на доказателства се явява обосновано и законосъобразно. Счита, че тази непроменена до сега фактическа обстановка и днес не е изменена, поради липса на представяне от апелативното обвинение и частния обвинител на нови доказателства, че имало действително извършено авторство от подс. А., ведно с другите подсъдими в извършване на инкриминираното деяние. Имало такива деяния, имало взривявания, но не било установено конкретно, че авторството на тези взривявания е на подсъдимия А. и на останалите подсъдими. Моли, да се остави в сила постановената първоинстанционна присъда, ведно с гражданските иски, като законосъобразна и правилна.

Подс.Й. поддържа казаното от защитника си и твърди, че е невинен и моли да се потвърди оправдателната присъда.

Подс.Г. се присъединява към казаното от защитника и моли да се потвърди оправдателната присъда.

Подс.А. моли да се потвърди оправдателната присъда на БлОС и да се остави без уважение протеста.

Подс.С. поддържа казаното от защитника си и твърди, че е невинен и моли да се потвърди оправдателната присъда.

Въззивният съдебен състав като прецени доводите на страните, материалите по делото и съдопроизводствените действия на първоинстанционния съд, след като провери служебно изцяло правилността на атакувания съдебен акт, намери за установено следното:

Въз основа на събраните в хода на производството

доказателства се установява от фактическа страна, че подс.Н. Д. Й. е роден на ***** година в с. Микрево, жител и живущ в същото село, българин, български гражданин, неосъждан, със средно образование, неженен, работи. Подсъдимия А. В. А. е роден на ***** г. в гр. Сандански, жител и живущ в същия град, българин, български гражданин, със средно образование, неженен, безработен. Подс. В. С. Г. е роден на ***** г. в гр. Сандански, жител и живущ в същия град, българин, български гражданин, със средното образование, неженен. Подсъдимия С. А. С. е роден на ***** г. в гр. Сандански, жител и живущ в същия град, българин, български граждани, със средно образование, неженен, безработен. Към месец април 2012 год. частният обвинител и граждански ищец А. Р. М. живеел в гр. Сандански, при баба си – св. Г. М.. Същият учел в средно образователно училище в посочения град. Баба му била наела три стаи от къща, находяща се в гр. *** на ул. „***” № **, собственост на св. М. Г. Св.А. М. обитавал стая от към улицата на първия етаж от къщата, а баба му - две стаи на приземния етаж.

На 16.04.2012 година, Великден, около 03.00 часа св.М., се намирал в обитаваната от него стая с изглед към улицата. Той лежал на леглото си с лаптоп и гледал филми, когато чул шум откъм контейнера за смет пред къщата. В следващия момент стъклото на прозореца на стаята се счупило, във вътрешността ѝ паднали две самоделни взривни устройства-едното зад дивана, а второто - пред спалнята. Последвал взрив, като пространството се напълнило с прах, стъкла и вар. Св.М. се свил на леглото си, чул шум, който наподобявал бягането на хора, след което се огледал и изплашен станал, взел телефона си и слязъл при баба си на приземния етаж. В същото време живеещия на съседната улица "Струга" св.М. К. чул гърмежа, показал се на прозореца на жилището си и видял две момчета, различни по ръст и с качулки на главите, които тичали откъм ул. "****" , а после се качили на задните седалки на лек автомобил, тъмночервен на цвят, който потеглил.

Св. М. се обадил в полицията, излязъл от къщата с брадва в ръка, за да изчака органите на реда. Пред вратата на къщата открил корица от тетрадка, върху която било изписано със залепени изрязани букви предупреждение "Търпението ни се изчерпва Вън. Б.Л". Извършен бил щателен оглед на местопроизшествието, при който били фиксирани всички причинени от взрива увреждания по мебелировка, под, стени и тавани на стаята, откритите силно разкъсани парчета от ламарина с неправилна форма, найлон с

неправилна форма и намерените върху спалнята в стаята множество метални парчета ламарина и различни видове рапиди, силно опушени и разкъсани, които били надлежно описани и иззети и подложени на следващо експертно изследване. Иззета била и корицата от тетрадка.

На 29.06.2012 г. към 5.50 часа, свидетелите И. Ш., А. А., Н. И. и С. Ф. отишли пред клуба на „Евророма“ в гр. Сандански. Готвели се с микробус, управляван от пострадалия М. И. да отидат на работа на строителен обект в с.Поленица. Микробусът бил паркиран на разстояние около 7-8 метра от клуба. Свидетелите И. и Ш. се качили в микробуса, а останалите двама - отишли в близост, за да си закупят закуска. В момента, в който се връщали, пострадалия И. видял, че на горното стъпало на входа на клуба има поставена чанта. Отишъл, за да види какво има там и взел чантата. В този момент чантата се взривила в ръцете му и го отхвърлила на около 2 метра и И. паднал по корем. Разхвърчали се части от дрехи, мобилен телефон, шапка и от взривното устройство. Свидетелят А. отишъл до И. и го обърнал. Видял, че е пострадал много в областта на корема и по главата. Св. Ф. позвънил на тел. 112 и съобщил за случилото се. Малко след това на място пристигнал екип на ЦСМП-Сандански и транспортирал пострадалия, който се намирал в тежко шоково състояние до МБАЛ „Св.Врач“ гр. Сандански. От там И. бил транспортиран във ВМА гр. София, но въпреки извършените операции починал на 29. 07. 2012 г. Причина за смъртта била тежка съчетана политравма получена при експлозия, изразяваща се в: Черепно- мозъчна травма - множество разкъсно-контузни рани и белези от тях, както и белези от изгаряния по лицето; счупване на черепния свод; кръвоизлив под паяжиновидната мозъчна обвивка; оток на мозъка; Гръдна травма - множество разкъсно-контузни рани по предната повърхност на гръдния кош и изгаряния; Тежка коремна травма - състояние след разкъсване на предна коремна стена; състояние след травматично разкъсване на черния дроб; състояние след отстраняване на жлъчния мехур; състояние след частично разкъсване на стомаха и тънките черва; Травма на крайниците - състояние след ампутация на лява предмишница. Изгаряния по дясна мишница, предмишница и дясна ръка. Множество разкъсно контузни рани и охлузвания по горните крайници.

На мястото на инцидента пристигнали полицейски служители и била сформирана оперативно - следствена група. За времето от 09.55 до 11.47 часа бил извършен оглед на местопроизшествие като протоколът бил одобрен по

реда на чл. 161, ал. 2 от НПК. В хода на това процесуално-следствено действие от епицентъра на взрива били иззети: обект № 1 - ацетонова и водна обтривка № 63 от 2012 г. от епицентъра на взрива; обект № 2 - множество опушени и деформирани метални парчета, иззети в радиус 10 метра от епицентъра на взрива; обект № 3 - множество разкъсани и опушени проводници с PVC покритие, иззети в радиус 10 метра от епицентъра на взрива; обект № 4 - останки опушени и разкъсани от черна върхна дреха на пострадалото лице, иззети в радиус 12 метра от епицентъра на взрива; обект № 5 - множество разкъсани и опушени текстилни парчета от лилава чанта, иззети в радиус от 10 метра от епицентъра на взрива; обект № 6- мобилен апарат, марка „Самсунг”, модел GTE 1150” с поставена СИМ-карта, иззета на 50 см. от стълби пред ограда. В хода на огледа присъствал и експерта от СДОТО Б. И. Б..

На 02.07.2012 год. за времето от 18.10 до 18.55 часа бил извършен и допълнителен оглед, направени били фотоснимки и иззети множество опушени и разкъсани парчета текстилна материя, намерени в радиус от 6 метра.

Същият ден- 29.06.2012 год., за времето между 08.00 и 8.30 часа били задържани подсъдимите - Й., Г., А. и С., като всеки един от тях бил открит в дома си. За времето от 12.28 до 12.35 часа бил извършен обиск на подсъдимия А., като от десният джоб на късите му панталони бил иззет мобилен телефон, марка Нокия, модел 1661 с батерия и поставена в него СИМ карта с №89359900000500230462. На 29.06.2012 год. било извършено претърсване и изземване в дома на подсъдимия Г., при което не било иззето нищо. За времето от 11.05 до 12.20 часа в дома на подсъдимия А. било извършено претърсване и изземване, като била иззета компютърна конфигурация, черна на цвят на предния панел в горната част се виждало вградено DVD Мултирекордер “LG”; мобилен апарат марка “Самсунг” с батерия с ИМЕИ358566019278074 с поставена сим карта с надпис “Globul B-connect” с изписан номер 89359050200211541827; мобилен апарат марка “Нокия”, модел X-3-00 с ИМЕИ 352691049973506 с батерия и СИМ карта МТЕЛ с номер *****; тетрадка с размери 20x14,5 см със сини картонени корици, с графика на бягащ човек и надпис “Gabo”. Същият ден за времето от 10.20 до 11.15 часа било извършено претърсване и изземване и в

дома на подсъдимия С., при което били иззети: мобилен телефон марка "LG" модел KP100 с ИМЕИ: 353479021545292, черен на цвят в едно с батерия и СИМ карта с изписан номер 8935901187030736866 на МТЕЛ, найлонов прозрачен плик съдържащ оранжево прахообразно вещество. Претърсване било извършено и в дома на Й. в с.Микрево за времето от 10.30 до 11.10 часа, при което бил иззет компютър с надпис на кутията "GOLDEN FIELD" Q-MAX със сериен номер 1015169. Всички протоколи били одобрени по реда на чл.161, ал.2 от НПК от ОС Благоевград.

На 29.06.2012 г. четиримата подсъдими били задържани за 24 часа по ЗМВР. Същият ден най- рано около обяд и най- късно до 14.00 часа, лицето Б. И. Б. - експерт при СДОТО МВР взел обтривки от четиримата подсъдими, както следва: с комплект сериен № 58- на Н. Й., с комплект № 59- на А. А., с комплект № 60- на В. Г. и с комплект №61- на С. С.. На това действие присъствали и поемните лица- свидетелите-И. Г. и К. Ч.. На 30.06.2012 год. експертите от СДОТО- МВР изготвили експертна справка с обекти на изследване- ацетоновите и водни обтривки на обекти, иззети от местопрестъплението, както и на тези иззети от подсъдимите по делото.

Така приетата от съда фактическа обстановка се подкрепя от събраните по делото доказателства, съдържащи се показанията на свидетелите, обясненията на подсъдимите, както и от писмените доказателства и доказателствени средства-протоколи за оглед на местопроизшествие, протоколи за претърсване и изземване, протоколи за доброволно предаване, от заключенията на експертите по комплексна химическа експертиза Протокол № 72 от 02.07.2012 г, с предмет на изследван иззетите с протокол за оглед на местопроизшествие обекти, както и взетите обтривки от подсъдимите по делото. и веществените доказателства, предадени с протоколи за доброволно предаване от 29.06.2012 г.; съдебно-медицинска експертиза на труп- № 52/2012 г., изготвена от вещото лице д-р И. Л. /том VIII л.117 и сл./; Комплексна експертиза по Протокол № 95 от 03.08.2012г. /л.15-л.20 от том VIII/, изготвена от вещите лица -Р. Д., С. Ч., Р. Т., А. П. и С. А.; комплексна експертиза по протокол № 9 от 21.01.2013г. /л. 49-л. 53 от Т.VIII/, изготвена от вещите лица- Р. Д., Х. М.,А. П. и С. А. за установяване в обектите - два броя компактдискове съдържащи информация от компютрите на подсъдимите Й. и А. съдържат ли се данни за изготвяне на взривни устройства, както и да установят дали СВУ избухнали на 16.04. и това на

29.06.2012 г. са идентични по състав, начин на изготвяне и на задействане; техническа експертиза изготвена от Н. М.-том VIII стр.72, с изследвани обекти „Нокиа“ 1661 със СИМ карта на Елобул; „Самсунг“ със СИМ карта Глобул би конект; „Нокиа“ модел ХЗ-00 със СИМ карта на МТЕЛ; мобилен апарат „L G“, модел КР 100, със СИМ карта на МТЕЛ; мобилен апарат „Нокиа“ модел „С1“ със СИМ карта на Виваком и моб. апарат марка „F 100“ със СИМ карта на МТЕЛ; съдебно техническа експертиза от вещо лице компютърен специалист- Н. Х., със задача в коя клетка са се намирали мобилни телефонни номера : ***** /на В.Г./; ***** /на А./; ***** /на Й. Т., приятелка на А./ и ***** /на В.Г./ за времето от 23.00 часа на 15.04.2012г. до 05.00 часа на 16.04.2012 год., както и за времето от 23.00 часа на 28.06.2012 год. до 06.00 часа на 29.06.2012 год.; изготвила техническа експертиза с експерт П. К. на три броя обекти- компютърни конфигурация лаптоп Lenovo, иззет от дома на С. С. и този от дома на В. Г.- м а р к а Delux; комплексна психиатрично-психологична експертиза за освидетелстване на подс.Г.; справки за съдимост, справки от мобилни оператори, справки от куриерски служби, веществени доказателства и ВДС за използвани СРС.

При установените фактически обстоятелства от предмета на доказване въззивната инстанция приема, че авторството на деянията в извършването на които са обвинени подсъдимите не е доказано по категоричен и несъмнен начин.

Безспорно установено в хода на производството е, че на 16. 04. 2012 г. и на 29.06.2012 г. в гр. Сандански са били извършени тежки престъпления срещу личността на пострадалите А. М. и М. И., довели до смъртта на последния. Въззивният съд приема, че както за първото, така и за второто деяние в хода на продължилото повече от десет години наказателно производство не са събрани достатъчно доказателства относно вината на обвинените за тези деяния лица в изискуемата от разпоредбата на чл. 303 ал. 2 НПК несъмненост. Липсват непротиворечиви доказателства, въз основа на които да се направят обосновани изводи за обективизираните от подсъдимите действия, както и такива, за причинно-следствената връзка между тези действия и настъпилия съставомерен резултат.

Прокуратурата вменява на всеки от подсъдимите извършване на

деянията по двата пункта на обвинителния акт (за подс.С. обвинението е само за престъплението от 29.06.2012г.), без да излага твърдения за разграничаване на ролите и степен на участие за който и да е от тях. Така формулирано обвинението на четиримата подсъдими е за съизвършителство, което е видно и от препратката към чл.20, ал.2 от НК за всяко едно от обвиненията. В хода на съдебното следствие, включително и при провежданото такова пред въззивните съдебни състави, не се установява по несъмнен и категоричен начин четиримата подсъдими да са изготвили съвместно СВУ, да са ги отнесли до местопроизшествията и да са ги хвърлили/поставили съвместно. Няма събрани доказателства за това, всеки един от тях да е участвал самостоятелно или заедно с другите подсъдими в коя да е от тези дейности. Прокуратурата не разграничава фактическите действия на подсъдимите, нито посочва конкретно къде са се намирали те при извършване на престъплението. За първото деяние е отразено:“....тримата обвиняеми (Й., А. и Г.), изготвили две СВУ и на 16.04.2012г. около 03,00 часа пристигнали пред къщата, където живеел св.М.....запалили пиротехническите фитили на двете СВУ и ги хвърлили към прозореца на стаята“. С това се изчерпва описанието на фактическите действия извършени от тримата подсъдими. От цитираната формулировка става ясно, че според прокуратурата Й., А. и Г. са изготвили заедно СВУ, занесли са ги на адреса на който е живеел св.М. и са ги хвърлили заедно към прозореца на стаята, но в хода на производството не са събрани никакви доказателства в подкрепа на твърдението за такава съвместна дейтелност. Напротив, най-вече в показанията на свидетелите с тайна самоличност се съдържат противоречиви твърдения, че СВУ са изготвени от подс.Г., а относно участието на другите двама няма формулирани категорични твърдения, както и такива, подкрепящи се от други доказателства..

За второто престъпление, лаконично е посочено:“.....обвиняемите Й., Г., А. и С. изготвили самоделно взривно устройство тип „сюрприз“..... четиримата се отправили към клуба на „Евророма“....обв.С. останал встрани от клуба, за да предупреди другите при евентуална поява на нежелани свидетели. Обв.Г. в присъствието на обв.А. и обв.Й. поставил СВУ върху едно от стъпалата...“. Отново се твърди, че в резултат на съвместни действия е изготвено СВУ, пренесено е, и е поставено съвместно. Видно от дадената правна квалификация при тези фактически твърдения прокуратурата приема,

че четиримата подсъдими са съизвършители в това престъпление. По делото не са събрани доказателства въз основа на които да се направи обоснован извод за реализиране на конкретни действия от всеки един от подсъдимите покриващи описаната от прокурора фактическа обстановка. Касае се за поставяне на СВУ, т.е. за противоправна дейност съпътствана с поемането на сериозни рискове. Фактическото твърдение „обв.Г. в присъствието на обв.А. и обв.Й. поставил СВУ върху едно от стъпалата...“ не само не е подкрепено с никакви доказателства, но противоречи на характера на самата дейност. „Физическото присъствие“ на двама от подсъдимите е включено във фактическото обвинение, за да бъдат те свързани по някакъв начин с деянието, но не е обосновано нито с доказателства, нито се намира в логическа връзка със същността на престъпното деяние. Ясно е, че физически СВУ, чийто вид е категорично установен, не може да бъде поставено едновременно от няколко лица. Вероятно, тъй като експертите не са категорични по този въпрос, бомбата е била обезопасена с някакъв предпазител, за да може да бъде пренесена. В тази насока твърдения се съдържат и в показанията на свидетел с тайна самоличност с №01. Не са събрани никакви доказателства, че точно посочените трима подсъдими са поставили бомбата на процесното място, докато са били „охранявани“ от подс.С.. Доказателствата, че четиримата са изготвили бомбата, както твърди прокурорът, също не са безспорни.

Доказателствената съвкупност следва да се обсъди в цялост, въпреки, че за двете деяния са събрани различни по вид и обем доказателства. Използвания от прокурора и от първоинстанционния съд подход за разграничаване както на фактическата обстановка, така и на доказателствата по отношение на всяко от престъпленията не допринася за разкриване на обективната истина. Съвкупния анализ на доказателствата по делото позволява да се направи извод, че доказателствената съвкупност съдържа отделни доказателства, които създават съмнения за съпричастност на някой от подсъдимите към инкриминираната престъпна дейност. Подложени на цялостен анализ, тези доказателства не са достатъчни да се приеме от една страна за установени конкретни фактически действия на подсъдимите, пряко свързани с настъпилия престъпен резултат и от друга-каузалния принос на всеки един от тях към този резултат.

Със заключенията на експертите по експертизата по протокол № 52, Х.

М. и Р. Т., по отношение на деянието от 16.04.2012 година извършено в дома на А. М. е доказано, че взривните устройства са били две, като се касае за самоделни такива, поради наличие на взрив и липса на следи от взривно вещество. Експертите поясняват, че такива взривни вещества са ацетоновият прекис, уротропиновият прекис и други подобни, които спадат към групата на инициращите взривни вещества и са основен заряд. Допълнителният заряд е бил амониева селитра, а начинът на инициране - чрез фитил от пиротехническото изделие. Тези взривни вещества се получават видно от заключението, от компоненти, които се продават в търговската мрежа, а самия ацетонев прекис се прави изключително лесно, като за това не са необходими нито специално оборудване, нито екипировки. Пред съда експертите са пояснили, че триацетоновият трипероксид има различни наименования и едно от тях е „арабска формула“. Използваните в случая взривни устройства са могли обективно да убият човек от разстояние до 5 метра, още повече, че в тях са били поставени допълнително множество метални фрагменти в метална кутия. Относно фитилът експертите сочат, че той не може да се купи отделно, но от всеки магазин за пиротехническите изделия може да се закупи пиротехническа батерия, която има пиротехнически шнур, който се издърпва и се реже, и по този начин се набавя фитил. Експертите твърдят също, че нитроглицеринът може да бъде съставка в самоделното взривно устройство, в което участва съединението триацетонев трипероксид. Според тях, Ацетонев прекис се изготвя изключително лесно, като при пренасянето му е нужно да се подходи с повишено внимание.

Въз основа на това заключение следва да се приеме, че по делото е доказан вида на самоделните устройства и вида на веществата от които те са изработени. Доказано е, че не се касае за фабрично произведени такива, а за самоделни устройства, сглобени от достъпни и иначе законни за притежание вещества и предмети.

Със заключението на комплексната химическа експертиза по протокол № 72/02.07.2012г. на експертите С. А. и К. К., са изследвани ацетоновите обтривки, иззети от четиримата подсъдими, за нуждите на тази експертиза, номерирани като обекти с номера 1, 2, 3 и 4, както и иззети с протокола за оглед на местопроизшествието обекти- дрехите на пострадалото лице и извадени от тялото му метални частици. По последните, както и по дрехите и

шапката на пострадалия е доказано наличие на амониев нитрат и взривното вещество триацетонов трипероксид. По иззетите от местопроизшествието обекти също е установено наличие на амониев нитрат и триацетонов трипероксид, включително амониев нитрат върху лилавата чанта. Със заключението на експертите е доказано, че използваната взривна смес представлява смес от амониев нитрат и взривното вещество триацетонов трипероксид, представляващ мощно инициращо взривно вещество, което детонира с отделяне на голямо количество топлина и налягане на получените газове, което от своя страна го прави изключително опасно. Това вещество съгласно заключението, не се произвежда промишлено, но се получава лесно, дори и в домашни условия, от водороден пероксид, ацетон, сярна или солна киселина. Използва се самостоятелно при импровизирани взривни устройства, но е съвместимо с голяма част от бризантните взривни вещества, както и с амониевия нитрат (амониева селитра). Експертите са потвърдили този си извод и при проведеното съдебно следствие, включително, че сместа може да се изготви при домашни условия и в обикновен буркан.

С оглед на това съдът намира, че по делото е безспорно доказано, че на процесните дати са използвани самоделни взривни устройства, както и видът на взривните вещества послужили за двете деяния.

По отношение на иззетите обтривки и изследвалата ги химическа експертиза съображения за законосъобразността им по повод възражения на защитниците са изразявали няколко от съдебните състави в различни производства, които съображения се споделят в по-голямата им част и от настоящия въззивен състав. Съгласно разпоредбата на чл. 146 от НПК такива образци могат да се изискат от обвиняем и свидетел, добили това качество в наказателното производство, но такава възможност е предвидена и за полицейските органи съгласно чл. 140, ал. 1, т. 3 вр. чл. 62, ал. 3 вр. ал. 2, т. 4 от ЗМВР (действал от 01.05.2006 г. до 27.06.2014 г., ДВ бр. 53/2014 г.) при осъществяване на оперативно-издирвателна дейност по отношение на всяко лице под подозрение за извършване на престъпление или по възлагане от прокурора. Съгласно чл. 145 от ЗМВР и чл. 215, ал. 2 вр. ал. 1 от НПК събраните материали се предават на разследващ орган и незабавно се уведомява прокурора. По силата на чл. 62, ал. 3 от ЗМВР за изземване на сравнителен материал "съгласие на лицето не се изисква", а за вземането на

образци съобразно чл.146 от НПК е предвидено да "не е възможно да се набавят по друг начин". В чл.146, ал.3 от НПК е регламентирано задължението на лицата да предоставят образците, а при отказ те се изземват принудително с разрешение на съответния първоинстанционен съд. Съдът приема, че в случая не е имало как по друг начин, освен чрез използвания от разследващите такъв, да се получат данни за наличие или не на следи от взривно вещество по ръцете и дрехите на четиримата заподозрени към момента на вземане на обтривките, и това изземване не е незаконосъобразно.

Относно законосъобразността на вземането на образци за сравнително изследване наред с горното, следва да се отбележи, че то е действие, обслужващо изготвянето на съдебната експертиза. Нормата на чл. 146 от НПК не съдържа изискване за присъствие на поемни лица като условие за валидност на предвидения способ на доказване в наказателния процес, но въпреки това изземването на ацетоновите обтривки в случая е станало в присъствието на поемни лица св.Г. и св.Ч.. Вземането на образци за сравнително изследване не е сред изчерпателно изброените в чл. 136 от НПК процесуално-следствени действия, при осъществяване на които обвиняемият/подсъдимият да има право на професионална защита, което предпоставя липса на необходимост от участие на процесуален представител, и възраженията на защитниците в тази насока също са неоснователни.

Наред с това, съдът констатира, че в протоколите не е отразен отказ на подсъдимите да съдействат за изземването им, за такъв отказ не свидетелстват и поемните лица. Протоколите са подписани от четиримата подсъдими без възражения, подписани са и от разследващия орган, експерта и от поемните лица. Материалните носители са били запечатани в пликове и предоставени за изследване от експерт, т.е. спазени са били всички гаранции за добросъвестност на компетентните органи и е изключено всяко съмнение за произхода на обектите, предмет на изследване от химическата експертиза.

Неоснователни са и възраженията на защитниците, че иззетите проби са използвани за изготвянето на експертната справка и затова химическа експертиза няма. Експертите са потвърдили, че иззетите обтривки са били унищожени в процеса на тяхното изследване преди изготвяне на справката. От това не следва, че те не са разполагали с обект на изследване, за който да дадат заключение в представената по-късно експертиза. Процесът на

изследване предхожда по време съставянето на протокола при изготвянето на експертизата, в който се отразяват в пълен обем резултатите от проведеното изследване, като се описват и използваните методи и технически средства. Няма законова пречка, след получаване на резултатите от изследването, но преди съставянето на протокола на експертното заключение, експертите да изготвят експертна справка, а след това, използвайки същите резултати със съответните пояснения и аргументи да изготвят и съответното експертно заключение. Поради това изложените от защитниците съображения за липса на химическа експертиза, респективно - за наличие на немотивирано заключение поради липса на обекта на изследване, са неоснователни.

Въз основа на изложеното съдът приема, че обтривките не следва да бъдат изключвани от доказателствената съвкупност, чрез тях са били събрани данни, подложени на експертен анализ, като заключението на комплексната химическа експертиза по протокол № 72/02.07.2012г. на експертите С. А. и К. К. е годно доказателствено средство. Събраните по този начин доказателства не позволяват да се направи еднозначен извод за авторството на деянията в лицето на подсъдимите, но са годни да бъдат обсъждани при формулиране на изводите по съществото на делото.

Видно от протокола за претърсване и изземване извършено в дома на подсъдимия Г. след деянието на 16.04.2012 година, там са открити вещи, част от които съгласно експертизата по протокол № 85 от 27.07.2012 година могат да се използват като инициращи за взривните вещества. Обект № 12 от тази експертиза съдържа 265 броя фабрично произведени фитили, които се използват при изработването на пиротехнически изделия и служат за предаване на огневи импулс. Същите, съгласно заключението могат да бъдат използвани като елемент от самоделно взривно устройство и като средство за предаване на огневи импулс към взривни вещества. Открити са и електронна везна със следи от бризантно взривно вещество нитроглицерин, смес от калиев перманганат, алуминий на прах и сяра, представляваща пиротехническа смес, използвана при изработването на пиротехнически изделия, различни по форма и размери парченца от карбоново (въглеродно) влакно, също използвани при изработване на пиротехнически изделия. Открити са също и множество метални предмети като месингови пластини, оловни и стоманени топчета с различен диаметър и метални винтове, които могат да се добавят като метални фрагменти към самоделни взривни

устройства, за увеличаване поразяващата способност на заряд от взривно вещество, както са били добавени такива при използваните самоделни устройства в дома на св. М..

Всичко това сочи, че подс.Г. действително е имал засилен интерес към изработването на СВУ, но не е достатъчно, за да се приеме обосновано в хода на наказателното производство, че именно той е лицето, което е направило процесните такива. Електронната везна е обичайна за едно домакинство вещь и се използва за най-различни измервания на маса, включително и на хранителни продукти и на хранителни добавки. Наличието на такава везна не може да доведе до извод, че подс.Г. има участие в направата на взривни устройства, още по-малко, че има такова участие в конкретните случаи, за които му е повдигнато обвинение. Върху везната е открит нитроглицерин, за който експертите при разпита им са пояснили, че може да се използва за изготвянето на лекарства и няма никаква разлика между нитроглицерин, който се използва за лекарства и нитроглицерин, който би могъл да бъде използван като взривно вещество. По делото не е доказано подс.Г. да е имал влечение към фармацията, нито да се е занимавал с някаква дейност изискваща боравене с лекарства, но е видно от доказателствата, че нитроглицерин не е използван при направата на процесните взривни устройства. Следователно, факта, че такъв е открит по процесната везна, иззета от домът на подс.Г. не може да го свърже с изготвянето на конкретните СВУ, още повече, че по делото не е доказано, че само този подсъдим е ползвал същата везна, както и че тя е послужила при изработване на бомбите.

Относно намерената смес, съдържаща калиев перманганат, алуминий на прах и сяра, експертите дават заключение, че е пиротехническа такава и няма общо с веществата, които са използвани за направата на процесните взривни устройства. Иззетите фитили за направата на пиротехнически изделия, са били с дължина 5 см, като подобен фитил не може да се използва за направата на взривно устройство, тъй като след неговото запалване, то ще се взриви много бързо. Според експертите, при СВУ, които са подхвърлени на ул. *** в град Сандански, инициращият заряд е бил поставен в полиетиленова тръба, след което последната е била сложена в консервена кутия с по-голям диаметър. Поставянето на подобен фитил с размери 5 см не би могло да стигне до центъра на кутията, а още по-малко до полиетиленовата тръба, която се е намирала в нея, за да се получи запалване, което да доведе до

взрив. Съгласно показанията на св.М., от момента на счупване на стъклото до взрива са минали няколко секунди. Всичко това дава основания на съда да приеме, че веществата и фитилите за направата на пиротехнически изделия, които са намерени при извършеното претърсване в дома на подс.Г., не са част от тези, използвани при направата на самоделните взривни устройства задействани на 16.04.2012 г. и на 29.06.2012 г.

Процесните взривни устройства имат различен начин на взривяване - едното посредством запалване с някакъв огнепроводен шнур, а другото посредством електрически заряд, който според експертите е подаден от няколко на брой електрически батерии, но без да са събрани категорични доказателства за това. Липсата на сходство в начина на детониране на СВУ създава известни съмнения за идентичност между двата случая от гледна точка на авторството им. Все пак, доказателства за сходството между случаите са събрани с изготвената от експертите Р. Д., Х. М., А. П. и С. А. комплексна експертиза по протокол № 9 от 21.01.2013г. (л. 49-л. 53 от Т.VIII), със задача -в двата броя компактдискове съдържащи информация от компютрите на подсъдимите Й. и А. дали има данни за изготвяне на взривни устройства, както и да установят дали СВУ избухнали на 16.04. и това на 29.06.2012 г. са идентични по състав, начин на изготвяне и на задействане. Експертите посочват, че в компактдисковете се съдържа информация за приготвяне на взривни вещества и смеси в битови условия, както и подробна информация за средствата за взривяване и основни знания по взривно дело. Заклучили са също, че използваните и при двата взрива (на 16.04.2012г. и 29.06.2012 г.) взривни смеси са еднакви, т.е и при двата взрива са използвани амониев нитрат и взривното вещество органичен пероксид (ТАТП или ХМТД). Експертите са посочили, че характерно за взривното устройство използвано на 29.06.2012 г. е, че начина на задействане дава почти 100% сигурност за поразяване на човека, който го задейства. Следователно, с това заключение е категорично установено, че взривните устройства при отделните деяния са задействани по различен начин, но взривните смеси в тях са били еднакви. Това не доказва авторството на деянието на четиримата подсъдими, нито дава яснота за фактическите действия извършени от всеки един от тях, свързващи го с настъпилите съставомерни престъпни резултати, но сочи на връзка между случаите поради съвпадението между вида на използваните смеси.

Установено е с посоченото по-горе експертно заключение, че следите иззети от подсъдимите с оспорваните от защитниците обтривки може да са от същите вещества като на взривните устройства, но може и да са с различен произход, т.е. налице е само една улика, която не може да бъде решаващо косвено доказателство само по себе си. Видно е, че от жилищата на подсъдимите не са иззети вещества за изготвянето на същия вид взривни вещества, не са намерени такива взривни вещества и дори следи от тях, както и средства за изготвянето им, независимо, че те са били задържани непосредствено след второто деяние. Иззетите от дома на Г. вещества не са от тези използвани за инкриминираните деяния, а за изготвяне на пиротехнически средства, а в свидетелските показания се съдържат твърдения, че той е изготвял „димки“ за футболни агитки.

Твърдението на прокуратурата, че от доказателствата по делото се установявало, че подсъдимите Г. и Й. се снабдявали системно с необходимите средства за изготвяне на взривни устройства също е недоказано. Видно от товарителница с получател В. Г., същият на 20.07.2011 г. е получил пратка с перхидрол. Въпреки, че съгласно твърденията на експерта Р. Т., това е едно от веществата, от които се произвежда уротропиновия перексид и то се продава свободно в търговската мрежа, като в по-високи концентрации може чрез инициращ импулс да детонира, не може обосновано да се приеме, че именно това вещество, получено девет месеца преди първото деяние и единадесет месеца преди второто, е използвано за изработване на процесните СВУ. Наред с това, доказаното еднократното получаване на вещество, което може по принцип да се използва за изготвянето на СВУ, не обосновава „системно снабдяване с необходимите средства“.

Установено е по делото, че на 07.09.2011 г. чрез пратка от „Хим Спектър“ ООД подсъдимият Й. е получил алуминий на прах, за който е доказано, че по принцип се използва като гориво на пиротехнически смеси. С оглед на това, не може да се приеме за доказано, въз основа на два единични случая на получаване на пратки от подс.Г. и подс.Й., че двамата „системно са се снабдявали с необходимите средства за изготвяне на взривни устройства“.

Въззивният съд приема, че в хода на разследването действително са събрани доказателства за засилен интерес на част от подсъдимите към самоделни взривни устройства. При извършено претърсване в жилищата на

подсъдимите Г., Й. и А. са иззети компютърни конфигурации ползвани от тях, съдържащи информация за посещавани електронни сайтове с указания - ръководства или инструкции, които могат да спомогнат за производство в домашни условия на самоделни взривни вещества и устройства. Установена е съвместна комуникация между тях по повод производство на взривни смеси и техните съставки. Снабдяването от подсъдимите с тази информация не може да послужи за несъмнен извод, че те са поставили взривното устройство, изработено в домашни условия, но представлява косвено доказателство за евентуалната им съпричастност към инкриминираната престъпна дейност. Наличната информация в компютрите на подсъдимите Й. и Г. отчасти съдържа данни за омраза към ромите. В Скайп кореспонденцията са налични коментари в подкрепа на хитлеристката идеология, а също, че „ромите са подходящи за стрелба по жива мишена“ и „ще бъде лудница, когато се събере група мангали“. Част от информацията, обект на експертното заключение е била изтрита от твърдия диск на устройствата и е била възстановена от експертите за целите на експертизата. Този факт, съпоставен с останалите доказателства не позволява да се направи извод, че обвинението по отношение на четиримата подсъдими е доказано по начина предвиден в чл.303,ал.2 от НПК. Действително, по делото са събрани отделни косвени доказателства за евентуална съпричастност на някой от подсъдимите към извършване на престъпленията. Разпитани са свидетели с тайна самоличност с номера 01, 02 и 07, които излагат противоречиви твърдения за лицето, което е изготвило взривното устройство, и за мястото на неговото изготвяне и съхранение, за вида на използваната взривна смес, за наличието на предпазител на самоделното устройство. В показанията си свидетел с тайна самоличност с № 07 заявява, че за взрива пред „Евророма“ в гр.Сандански „бомбата е произведена от В. явно в дома на С. по прякор „***“.....В. Г. е поставил бомбата с друго лице от останалите трима, за които споменах, или е Й., или е А.....С. С. е бил там“. Свидетел с тайна самоличност с №01 относно тези обстоятелства е заявил:“....За случая на 29.06.2012г ....знам, че тази бомба е изготвена четири-пет дни преди тази дата, а може и повече от Н. Й. и В. Г.....знам със сигурност, че е била на съхранение в Н.....Бомбата е поставена от В. Г. и А. А.....знам, че бомбата е имала предпазител, за да не се взриви по време на движението...“. Свидетел с тайна самоличност с №02 е заявил „...зная, че са сложили бомба на ул.“***“ на семейство роми...Зная, че

бомбата е изготвена от В....За бомбата пред клуба на „Евророма“, зная, че те са я сложили. Тя е изработена от В., занесена е пред външната врата на клуба от В. и А. А.....“

В гласните доказателства на анонимните свидетели се сочи и причина, поради която взривното устройство е било поставено- с цел посегателство спрямо лица от ромската общност, като информация за отношението на подсъдимите към тази общност се съдържа в показанията на анонимен свидетел 08. Правилно първоинстанционният съд е отхвърлил тези показания като недопринасящи за установяване на фактите по делото. Разбираем е стремежът както на разпитаните свидетели, така и на разследващите органи, да запазят в тайна самоличността на първите. Въпреки това, за да бъдат поставени в основата на осъдителна присъда по отношение на подсъдимите, показанията на посочените свидетели трябваше да съдържат конкретни, проверими чрез други доказателствени източници твърдения за възприети от тях факти. Използването на израза „знам, че“, на фона на тайната самоличност на свидетелите, не позволява да се направи извод, че в показанията им се съдържат преки доказателства за съпричастност на подсъдимите към престъпленията. Настоящия съдебен състав приема, че по делото са събрани данни за възможна съпричастност на подсъдимите към извършените изключително опасни престъпни деяния. Четиримата са се познавали, поддържали са връзка помежду си през процесния период, споделяли са сходни интереси, включително и неприязън към ромите. В подкрепа на това са доказателствата събрани със заключението на експерта П. К., която е изготвила техническа експертиза на три броя обекти- компютърни конфигурация лаптоп Lenovo, иззет от дома на С. С. и този иззет от дома на В. Г.- марка Delux. Задачата на експерта е била да изведе на оптичен носител списък на отваряните от посочените компютри сайтове и интернет страници; на проведените видео и чат разговори, чрез програмите „Скайп“, „Фейсбук“ и „Туитър“, както и всички файлове свалени и/ или данлоудвани от сайтове, торент-тракери и мрежи за споделяне, съдържащи ръководства и инструкции за направата на СВУ. В заключение експертът е извел необходимата информация на оптичен носител, като е посочил, че на обект № 2 (компютъра на С.С., включен последно на 27.04.2012 год.) е използвана програмата Skype. В твърдият диск на компютъра не се съдържа информация за сваляни файлове за направа на СВУ. В чат историята е обменяна информация към

сайтове, в които се изказват и националистически идеи. В обект 3 (компютъра на В.Г.) са намерени файлове, които съдържат документация, справки и рецепти за взривни вещества. Има и потребителски сайтове със съдържание с националистическа или национал-социалистическа тематика. Намерени са видеоклипове свързани със сцени на насилие, експлозии. Потребители на персоналният компютър са използвали програма Skype с имена, между които и ***, *** 2. Намерени са разменени фрази между ***2 и angov1, които имат отношение към направа на взривни вещества. Вещото лице Р. Б. е изготвил на 30.10.2012 год. техническа експертиза, с обекти на изследване компютърните конфигурации на подсъдимите Й. и А.. В заключение експерта сочи, че и в двата компютъра са открити файлове, съдържащи ръководства или инструкции, които биха могли да помогнат за направата на СВУ.

С оглед на това, показанията на част от свидетелите с тайна самоличност относно сходните интереси и споделяни от подсъдимите идеологически разбирания по отношение на определени групи лица, се подкрепят от доказателствата съдържащи се в посоченото заключение. Налага се извод, че подсъдимите не са били свързани само от познанство или приятелство помежду си, но и от споделяно негативно отношение към малцинствени групи лица и в частност към ромите. Посочените по-горе източници съдържат доказателства за евентуален мотив на всеки един от четиримата подсъдими да участва в извършване на престъплението. Такъв мотив е посочил и прокурора, като наред с него е включил и личен мотив за подс.Г. по отношение на частния обвинител А. М.. Свидетел с идентификационен номер 07 твърди, че за взрива от 16.04. знае само, че В. Г. е изготвил бомбата, но не знае дали Г., Й. и А. имат отношение към хвърлянето на същата, като сочи, че знае за конфликт между подсъдимия Г. и лице от ромски произход, на което не знае имената. Този свидетел не индивидуализира лицето от конфликта, но според прокуратурата това е бил А. М.. Това твърдение, освен, че не е подкрепено с никакви доказателства е опровергано от самия пострадад, както и от показанията на свидетелите Г. М. и М. Е., които също не знаят пострадалият да е имал конфликт с подс.В. Г..

Въззивният съд в настоящия съдебен състав приема, че няма събрани достатъчно доказателства, че тримата подсъдими-Г., Й. и А. са изработили двете СВУ задействани при деянието на 16.04.2012г. Факт е, че са налице улики, сочещи за възможна съпричастност на някой от подсъдимите, но те не

са достатъчни, за да се приеме, че именно те са участвали в извършването на двете престъпления и то по начина описан лаконично от прокуратура. Свидетел с тайна самоличност номер 07 твърди, че за взрива от 16.04. знае само, че подс.В. Г. е изготвил бомбата, но не знае дали Г., Й. и А. имат отношение към хвърлянето на същата. Сочи, че знае за конфликт между подсъдимия Г. и лице от ромски произход, на което не знае имената. Свидетел номер 02 твърди в първоначален разпит, че му е известно, че четиримата подсъдими поставили бомбата на ул. „***“ № 31“ на 16. 04. 2012 г. Разпитан допълнително същият свидетел сочи, че не знае кой е изготвил бомбата, но знае, че подс. В. Г. е участвал в поставянето ѝ. Тези показания не са приети изцяло и от прокуратурата, която е обвинила три лица за това деяние (без подс. С.). От друга страна твърденията на този свидетел са в противоречие с тези на номер 07. Правилно тези показания са характеризирани от първоинстанционния съд като: „че знаят от „...слухове от града...“, и че свидетелите навеждат само общи твърдения за участието на един- подс.В. Г. q (че е изготвил бомбата- 07; че я е поставил- 02), без от показанията им да могат да се изведат факти с необходима конкретика относно това кога и как е станало, и това да създаде убеждение за действително разкриване от тези свидетели на факти, които те да са възприели лично или косвено (при спазване на основното задължение да не им бъде разкрита самоличността).“

Свидетел с номер 01 е разпитан в хода на досъдебното производство пред съдия. Тези му показания са приобщени към доказателствения материал по реда на чл. 281, ал. 1 т. 4 пр. 1 от НПК в хода на съдебното следствие от първата инстанция. В показанията си той твърди, че четиримата подсъдими са организация „Скинари“ и имат близки отношения по между си. Твърди, че познава подсъдимият Г. лично и последният се занимава с изготвяне на “бомбички“. Заявява, че А. е „... по идеите..“, В. е по изготвяне на бомбите, „...човека химик“, Н. осигурява транспорта и знае местата на сбирките, а С. освен че общува с тях не знае каква роля има.

Свидетел с номер 08 не изяснява факти и обстоятелства около взривовете, а само за познанството на четиримата подсъдими, за идеите им и ненавистта им към ромите.

Показанията на посочените свидетели не се подкрепят в частта им за

авторството на деянието от други доказателства събрани в хода на производството. Първоинстанционния съд е положил усилия да съобрази всички събрани доказателства, като неоснователно е изключил от доказателствената маса заключението на химическата експертиза на изетите обтривки от ръцете и дрехите на подсъдимите. Относно процесуалната годност на последните защитниците са направили ред възражения, които настоящия съдебен състав намира за неоснователни. Безспорен факт е, че в протоколите за изземване на образци не е посочен час на извършване на всяко едно от действията по изземването (за всеки един от протоколите), както и не е посочено от къде са изети обтривките, не е отразено колко обтривки се вземат. Независимо от това тези недостатъци не правят тези действия процесуално негодни, като съображенията за тяхната валидност бяха изложени по-горе.

В показанията на разпитаните свидетели не се съдържат достатъчно доказателства за авторството на деянието. Сред свидетелите са и оперативни работници, служители на ГД „БОП“. Показанията им на досъдебното производство са приобщени в хода на съдебното следствие пред предходен въззивен състав по реда на чл. 281, ал. 4, вр. чл. 281, ал. 1, т. 2, предл. 2 от НПК. При анализа на тези показания съдът приема, че св. М. установява, че е имал подозрения и наблюдения, които са предхождали задържането на подсъдимите. Неговите показания не се явяват пряко и непосредствено свидетелство по отношение обвиненията срещу подсъдимите.

Свидетелите Б. и П., служители на ГД БОП към инкриминирания период, преразказват в показанията си онова, което им е казал в разговор („оперативна беседа“) подсъдимия С.. По време на разговора С. се е намирал към 21 ч. на 30. 06. 2012 г. в сградата на полицията, където е бил задържан по ЗМВР. Разговорът е бил записан и със СРС. Не би следвало да има спор, че след задържането на лицето то задължително следва да има възможност да ползва адвокатска защита. Тези права на задържания произтичат от чл. 30 ал. 4 от Конституцията на Република България и чл. 97 ал. 1 НПК. Разпоредбата на чл. 97 ал. 2 НПК задължава органът на досъдебното производство да разясни на обвиняемия, че има право на защитник, и му осигурява възможност незабавно да се свърже с него, като органът на досъдебното производство не може да извършва никакви действия по разследването и други процесуални действия с участието на обвиняемия, докато не изпълни

това си задължение. Съгласно разпоредбата на чл. 94 ал. 1 т. 3 НПК участието на защитник е било задължително в случая. Въпреки че към този момент на С. не е било повдигнато обвинение, това обстоятелство по никакъв начин не може да валидира действията по заобикалянето на закона чрез извършването на разговори с оперативни работници и впоследствие разпита на последните относно съдържанието на „оперативните беседи“. НПК не предвижда способ за събиране на доказателства „беседа“ и съобразно разпоредбата на чл. 105 ал. 2 НПК подобни показания са правно ирелевантни. Във връзка с това първоинстанционния съд правилно се е позовал на съдебната практика, посочвайки Решение № 591 от 13.01.2014 г. на ВКС по н. д. № 1902/2013 г., I н.о.

Използването на такъв незаконосъобразен подход при събирането на доказателства има като единствена последица нарушаването на правото на справедлив процес по чл. 6 от ЕКПЧОС, в какъвто смисъл е и Решение №215 от 08.11.2018 г. по Н. Д. № 761/2018 Г.. Н. К, II н. о. на ВКС . Тази информация, придобита по незаконен начин, не би могла да внесе някаква яснота по делото в степен на изискваната от закона несъмненост, тъй като С., е заявявал само свои съмнения, че „вероятно“ извършители на деянието са другите подсъдими и че той е невинен.

Свидетелите Б. и П. са дали показания при разпитите им в хода на досъдебното производство, които са приобщени и за които се забелязва пълно съвпадение на свидетелските им изявления. Констатира се сходството не само в съдържанието, но и в текстовото изписване, вкл.и с допуснати технически и стилови несъвършенства. Налага се извод, че показанията на св.Б. и св.П. са били обективирани в протоколите за разпит чрез техниката „копиране-поставяне“. Така възприети, обаче, показанията на всеки от тези свидетели противоречат помежду си относно едни и същи факти. Всеки от свидетелите в идентичните си показания твърди, че е провел „беседа“ със С. С. еднолично и отделно, но сочи едно и също място и час на провеждането с този, посочен от другия свидетел за съответната „отделна беседа“. Тези твърдения противоречат и на съдържанието на ВДС, снети от СРС при извършеното „подслушване“, от което съдържание е видно, че със С. е била провеждана беседа в присъствието на двама служители- участници в записания разговор, по времето на задържането на лицето.

Първоинстанционният съд е обсъдил и показанията на св. К., който е видял две лица, които бягат от местопроизшествието от 16. 04. 2012 г. Той ги описва като младежи, които не може да разпознае, посочва и автомобил, с който са се отдалечили тъмночервен на цвят. Тези обстоятелства кореспондират с това, че подсъдимите са млади хора и че бащата на един от тях има подобен автомобил, което представлява улика, но не би могло да бъде възприето като доказателство, уличаващо по несъмнен начин подсъдимите. Св.К. твърди, че е възприел двама тичащи младежи, които с оглед ситуацията в която ги е наблюдавал не може да разпознае. Описал ги е като по-висок и по нисък, а за единия е посочил, че е „със специфична походка“. Свидетел с идентификационен № 08 твърди, че „А. се отличава със специфична походка“. По делото не е установено в какво се изразява тази „специфика“-пружиниране, куцане, клатене, залитане и т.н. и т.н., за да се прецени, дали възприетото от св.К. относно спецификата на походката на едно от лицата, което е видял, отговаря на „спецификата“ на походката на подс.А., твърдяна от свидетел с рег.№08. Не може да се пренебрегне факта, че свидетел с идентификационен №08 е разпитан на 18.11.2013г., повече от една година и половина след св.К.-разпитан на 16.04.2012г. Последния е заявил, че е наблюдавал три лица които са тичали, като най-високото от тях е тичало с „разтворени ръце и разтворени крака“. Свидетел с №08 не дал никакво пояснение за „спецификата“ на походката на подс.А., но изявлението му за такава особеност е извън контекста на показанията му и създава съмнение относно това доколко свидетелят възпроизвежда свои възприятия относно този факт. Въззивният съд в настоящия съдебен състав приема, че това описание не е достатъчно да се приеме, че лицето наблюдавано от св.К. е било подс.А.. Що се касае до вида на автомобила, то св.К. първоначално не е посочил марка и модел, нито регистрационен номер, а го индивидуализирал по цвят-тъмно червен. Категорично доказано по делото е, че св.Д. Й., баща на подс.Й., е притежавал през процесния период л.а.“Опел Астра“ с ДК№*****, цвят „бордо“. Св.Д.Й. твърди при разпита му пред първоинстанционния съд, че е давал автомобила на синът си да го управлява, както и че на 28.06. синът му също го е управлявал, но се е прибрал около 22,30-23,00 часа и след този час, до сутринта не е излизал. Относно датата 16.04.2012г. не са събрани доказателства къде се е намирал този лек автомобил.

С оглед на това съдът приема, че въз основа на показанията на св.К. и доказания факт, че св. Д.Й. е притежавал автомобил „Опел“ с цвят „бордо“, който е управляван от неговия син-подс.Й., не може да се направи обоснован извод, че подсъдимите А. Й. и Г. са извършители на деянието от 16.04.2012г.

Иззетите от подсъдимите мобилни телефони, както следва: моб. апарат „Самсунг“ модел SGH-J700I- Т /обект 1/, моб.апарат „LG“ със СИМ карта с надпис МТЕЛ/обект 2/; два броя карта-памет с надпис „DT mini slim“ 2 GB и надпис „Kingsdon“ /обект 3/, иззети от дома на С. С.; /обекти 4 и 5 са веществени доказателства, които са собственост на свидетеля С. К./, обекти 6- мобилен телефон марка „Самсунг“, модел G T E 1081T, със СИМ карта с надпис Фрог; обект 7- мобилен телефон марка „Нокиа“, модел „1110“; обект 8- моб. телефон марка „нокиа“, модел 6230; обект 9- мобилен апарат „Нокиа“, модел 1208 с поставена карта с надпис МТЕЛ; обект 10- мобилен апарат марка „Нокиа“, модел „1616“ със СИМ карта с надпис Елобул и обект 11- един брой СИМ карта на Глобул., са били предмет на експертиза, изготвена от вещото лице Н. М.- Протокол от 06.07.2012 год./том VII стр.3/, който е изследвал наличната в тях информация от SMS, входящи, изходящи и пропуснати повиквания; списъци с телефонни номера и имена на абонати, картинки, снимки, мултимедийни съобщения и клипове. От заключението е видно, че всеки един от подсъдимите притежава в паметта на указателя си номера на мобилен телефон на останалите подсъдими. Експерта сочи, че мобилен телефон марка „Nokia“, модел „1110“, иззет от В. Г., не е технически изправен и не могат да се прочетат данни от апарата. При входящо повикване или входящ SMS към контактните площадки, в зависимост от това как се настрои апарата, протича електрически импулс и е възможно той да задейства капсулдетонатор. Вещото лице Н. М. е изготвило още една експертиза от 18.09.2012г. год.-том VIII стр.72, със същата задача , но по отношение на „Нокиа“ 1661 със СИМ карта на Глобул; „Самсунг“ със СИМ карта Глобул би конект; „Нокиа“ модел X3-00 със СИМ карта на МТЕЛ; мобилен апарат „LG“ ,модел КР 100, със СИМ карта на МТЕЛ; мобилен апарат „Нокиа“ водел „С1“ със СИМ карта на Виваком и моб. апарат марка „F 100“ със СИМ карта на МТЕЛ. В заключение таблично е изложил всичко констатирано от него при анализ на мобилните телефони- абонати в указателя, изходящи, пропуснати и входящи повиквания за всеки един по отделно.

В хода на ДП е назначена и съдебно техническа експертиза с експерт

компютърен специалист- Н. Х., който е имал за задача да отговори в коя клетка са се намирали мобилни телефонни номера : ***** /на В.Г./; ***** /на А./; ***** /на Й. Т., приятелка на А./ и ***** /на В.Г./ за времето от 23.00 часа на 15.04.2012г. до 05.00 часа на 16.04.2012 год., както и за времето от 23.00 часа на 28.06.2012 год. до 06.00 часа на 29.06.2012 год. В заключението си експерта лице е дал подробна справка за клетките, като е установено, че покритието им съвпада освен с местопроизшествието и с домовете на подсъдимите.

Със заключението на първоначалната техническа експертиза се установява, че в периода от 23.00 часа на 15.04.2012 г., до 05.00 часа на 16.04.2012г. в района на клетка около читалище „Отец Паисий“ в гр. Сандански, в който район попада местопроизшествието на ул. ***, са проведени общо девет броя разговори от мобилните телефонни номера, ползвани от подсъдимия Г. и подсъдимия А.. В съответната клетка на Глобул, находяща се на бул. "Свобода" № 49, също в района на местопроизшествието, от телефонните номера на А. и на Г. са проведени пет телефонни разговора. От тези факти следва извод, че двамата безспорно са се намирали в един и същ обсег на клетките в района на местопроизшествието, но адресите на подсъдимите съвпадат с района на клетките на различните мобилни оператори, обслужващи улицата, на която живее пострадалият . Среднощната комуникация между подсъдимите и то в района съвпадащ с местопроизшествието е улика към тях, като евентуални извършители на престъплението, но не представлява доказателство, което може да обоснове наред с останалите събрани такива, че именно те са автори на това деяние. Категорично е установено, че адресите на подсъдимите съвпадат с покритието на изследваните клетки на мобилни оператори, като е било възможно, разговорите да се провеждат от домовете им..

С показанията на свидетелите К. Т., С. П., К. В., И. М., А. П., Б. Г., А. Й., Д. Й., И. Й., В. А., Й. Т., А. Г. и К. К. са събирани доказателства за местонахождението на четиримата подсъдими вечерта на 28 срещу 29.06.2012г. Обоснован е извода на първоинстанционния съд, че нито един от тези свидетели не установява с категоричност местонахождението на подсъдимите за времето от 04 до 05,30-06, часа на 29.06.2012г. Част от тези свидетели са роднини на подсъдимите, заинтересовани са от изхода на делото

и показанията им не допринасят за разкриване на обективната истина.

Изложеното дава основание на настоящия съдебен състав да приеме, че обвинението не е доказано по несъмнен начин и подсъдимите не могат въз основа на събраните доказателства да бъдат признати за виновни в извършване на престъпленията за които са предадени на съд. Категорично е доказан вида на взривните вещества използвани за взривните устройства, както и че последните са самоделни такива. Иззетите следи от подсъдимите са анализирани и експертите са установили, че може да са от същите вещества на взривните устройства, но може и да са с различен произход. Действително, факта, че обтривките сочат на съприкосновение на подсъдимите с такива вещества, е доказателство срещу тях, което в случая не може нито самостоятелно, нито в съвкупност с останалите събрани такива да обоснове извод за авторството на престъпленията. Последните са с изключително висока степен на обществена опасност и са извършени в период от около два месеца и половина. Отличават се с безскрупулност, арогантност и наглост, като сами по себе си категорично сочат за моралния упадък на техните автори. Извършени са под прикритието на нощта, като са използвани годни средства за умъртвяване на потенциалните жертви. Първото деяние е било целенасочено спрямо личността на св.А. М., а второто е довело до смъртта на М. И., но е било насочено към кое да е друго лице, което би имало злата участ да попадне на местопроизшествието. Общото между пострадалия М. и жертвата И., е че и двамата са от ромски произход. Това сочи, че извършителите са лица, които изпитват омраза към представителите на тази малцинствена група. За подсъдимите са събрани доказателства, че са изразявали негативно отношение към представителите на ромската общност. В компютрите на подс.Й. и подс.Г. са открити данни за омраза към ромите. В Скайп кореспонденцията са налични коментари, че „ромите са подходящи за стрелба по жива мишена“ и „ще бъде лудница, когато се събере група мангали“. В показанията си свидетел с рег.№08 твърди, че подс.А. и подс.С. са сред участниците в чат-група в интернет пространството, създадена през 2009г. и призоваваща за саморазправа с лица от ромски произход. С оглед на това, по посочената причина-омраза към ромите, подсъдимите биха имали мотив да извършват престъпленията, особено това с пострадал М. И.. Същия мотив може да се отнесе и към деянието спрямо пострадалия М., като по делото не са събрани доказателства

това деяние да е извършено и по личен мотив както твърди прокурора. Напротив, М. заявява, че не е имал никакъв конфликт с подс.Г..

Въззивният съд приема, че от доказателствата по делото, сред които има и такива сочещи, че подсъдимите са демонстрирали негативизъм към представителите на ромската общност, не може да се направи извод, че това им отношение е прераснало в инкриминираните престъпни посегателства. Действително са събрани доказателства за завишен интерес от страна на подсъдимите към изготвянето на СВУ. С показанията на разпитаните полицейски служители се установява, че през инкриминирания период е имало поредица от взривове и палежи в гр.Сандански, включително и инкриминираните такива. Подсъдимите са обвинени за два от случаите, между които има известно сходство. В хода на наказателното производство са събрани доказателства, въз основа на които може да се направи предположение, че някой от подсъдимите биха могли да имат отношение към деянията, но не и извод, че те са техни автори. Познанството помежду им, споделяната неприязън към различни групи лица, включително и към ромите, интересът към изработването на СВУ и следите по тях от вещества, които могат да се използват за такива устройства не са достатъчно доказателства, за да се постанови осъдителна присъда. По делото не е доказано кой е изработил, пренесъл и хвърлил/поставил самоделните взривни устройства. Само с показанията на свидетелите с тайна самоличност, съгласно чл. 124 от НПК не може да се обоснове доказаност на обвинението. Извън тези показания са събрани с посочените експертни заключения фактически данни, относно вида на СВУ и сметите от ръцете и дрехите на подсъдимите обтривки. По този начин частично са налице кореспондиращи на свидетелските показания доказателства, които не са достатъчни за преодоляване забраната по чл. 124 от НПК. Това е така, защото въззивният съдебен състав приема, че показанията на свидетелите с тайна самоличност не допринасят съществено за изясняване на обстоятелства, които се съдържат в предмета на доказване. Използваните от всички свидетели с тайна самоличност формулировки „знам“ и „зная, че“, без да е ясен и проверим начина на узнаване, дава основание на настоящия въззивен състав да приеме, че събраните чрез разпитите им гласни доказателства не са източник на доказателствени факти, а по естеството си представляват производни доказателства и могат да бъдат използвани само за проверка на първични

доказателства. Съществените противоречия между показанията на някой от тези свидетели, включително и посочването на лице, различно от подсъдимите като такова имащо отношение към деянията, като цяло поставят под съмнение достоверността на тези гласни доказателства и годността им да послужат за обосноваване на обвинителната теза. Първични доказателства за авторството на деянието няма събрани. Доказателствената съвкупност съдържа косвени доказателства за съпричастност на някой от подсъдимите към престъпленията, които косвени доказателства не могат да образуват стройна логическа система помежду си, водеща до единствения извод, че именно подсъдимите са извършили престъпленията.

В хода на наказателното производство не се установява по несъмнен и категоричен начин за който и да е от четиримата подсъдими да е извършил инкриминирано деяние както по отношение на местонахождението, конкретното поведение, така и на каузалния принос за всеки един. Експертното заключение от изследването на иззетите следи от подсъдимите дава основание да се приеме, че същите могат да бъдат от вещества като използваните при взривните устройства, но могат и да са с различен произход, т.е. това е само една улика, възможност, която не може да бъде решаващо доказателство сама по себе си.. Останалите доказателства не могат да бъдат съчетани по начин, създаващ една непрекъсната верига от улики, които в своята съвкупност да доведат до единствен възможен извод за авторството на деянията в лицето на подсъдимите. Тази твърдения, каквито са и споделените съмнения на свидетелят от ГДБОП М., насочват към възможността извършители на деянието да са подсъдимите, без да съдържат яснота точно кой и какво е вършил. По същество това е една работна хипотеза и версия на разследването, която не е обезпечена с преки доказателства - особено по повод изготвянето на взривните устройства и тяхното поставяне, което е съществена част от основния предмет на доказване по делото. В тази насока е и превратното тълкуване от данните на техническата експертиза на телефоните на подсъдимите. Те са общували помежду си, но клетките, които се отнасят до местопроизшествията съвпадат и с клетките на жилищата им - т.е. не може да се направи извод, дали са били на местопроизшествието или в жилището си.

Изложеното дава основание на въззивния съд да приеме, че протеста е неоснователен и като такъв следва да бъде оставен без уважение.

Жалбата на частните обвинители и граждански ищци съдът намира също за неоснователна. Съображенията, по които съдът приема неоснователност на протеста са релевантни и за тази жалба. Наличието на две деяния, извършени по сходен начин не доказва авторството и на двете при липсата на достатъчно доказателства за вината на подсъдимите. Изтъкнатите аргументи относно заключенията на химическата и техническата експертиза не водят до еднопосочен извод, че извършители на деянията са подсъдимите. Поради това възраженията и доводите, изложени в жалбата на частните обвинители и граждански ищци не могат да бъдат споделени от въззивния съд. При оправдаването на подсъдимите за извършените престъпления, поради липса на доказателства за авторството на деянията, правилно са били отхвърлени и гражданските иски и жалбата в тази част е неоснователна.

С оглед на изложеното съдът прецени, че протеста е неоснователен, не са налице основания за отмяна или изменение на атакуваната присъда и тя следва да бъде потвърдена. Първоинстанционният съд в съответствие с визирания в чл.13, ал.1 от НПК принцип и при правдив и сравнително обстоен анализ на доказателствата е достигнал до правилни изводи по съществуващото на делото. В хода на наказателното производство не са допуснати съществени и неотстраними нарушения на процесуалните правила. Събраните доказателства са обсъдени в цялост, въз основа на тях не се налага извод, че подсъдимите са извършили престъпленията за които са предадени на съд, поради което присъдата следва да се потвърди.

Мотивиран така и на основание чл.338 от НПК, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА присъда № 6440/12.12.2016г., постановена по НОХД № 74/2014 г. по описа на ОС Благоевград.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване и протест пред ВКС в 15-дневен срок от съобщението за изготвянето му .

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____